

ОСОБЛИВИЙ ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ ТРУДОВИХ СПОРІВ ДЕЯКИХ КАТЕГОРІЙ ПРАЦІВНИКІВ

Олександр Русин,

У курс, юридичний факультет.

*Науковий керівник – Вітчаренко О.А.,
доцент.*

Стаття 223 КЗпП, а також постанова Пленуму Верховного Суду України “Про практику розгляду судами трудових спорів” від 16.11.1992 року встановлюють, що трудові спори суддів, прокурорсько-слідчих працівників, працівників навчальних, наукових та інших установ прокуратури, які мають класні чини мають особливий порядок розгляду, який регулюється відповідним законодавством.

Особливий порядок розгляду полягає в тому, що деякі трудові спори даних працівників вирішуються не в судовому порядку, а вищестоящим органом.

Що стосується прокурорсько-слідчих працівників, навчальних, наукових та інших установ прокуратури, які мають класні чини, то особливий порядок розгляду мають спори з приводу накладення дисциплінарних стягнень. Порядок розгляду цієї категорії спорів визначається Дисциплінарним статутом прокуратури України, який затверджений постановою Верховної Ради України від 6.11.1991 року. Наприклад, якщо працівник не згідний з наказом про накладення дисциплінарного стягнення, він має право оскаржити його Генеральному прокурору України Згідно з ст. 15 Дисциплінарного статуту України Генеральний прокурор України розглядає скаргу працівника і, якщо справа не потребує перевірки, приймає рішення в десятиденний строк з дня отримання скарги, а в разі проведення перевірки — не пізніше одного місяця з дня її надходження.

По відношенню до суддів особливості розгляду мають спори, які виникають, наприклад, в разі незгоди з рішенням кваліфікаційної комісії по результатах кваліфікаційної атестації (присвоїти судді кваліфікаційний клас чи залишити судді раніше присвоєний кваліфікаційний клас) чи з рішеннями кваліфікаційної комісії суддів, які стосуються щодо рекомендації на посаду судді, а також щодо накладення дисциплінарних стягнень. Згідно Закону України “Про кваліфікаційні комісії, кваліфікаційну атестацію і дисциплінарну відповідальність суддів судів України” від 2.02.1994 року розглядом даних спорів займається Вища кваліфікаційна комісія суддів.

В роботі наводяться роздуми щодо відповідності законів, які регулюють даний порядок розгляду трудових спорів Конституції України, адже Конституція України, яку прийнято 28.06.1996 року, закріпила положення про те, що правосуддя в Україні здійснюється виключно

судами, юрисдикція яких поширюється на всі правовідносини, що виникають в державі (ст. 124 Конституції України), а також, що судам підвідомчі всі спори про захист прав і свобод громадян.

1. Конституція України від 28 червня 1996 року.
2. Закон України "Про кваліфікаційні комісії, кваліфікаційну атестацію і дисциплінарну відповідальність суддів судів України" від 2 лютого 1994 року.
3. Закон України "Про статус суддів" від 15 грудня 1992 року.
4. Закон України "Про прокуратуру" від 5 листопада 1991 року.
5. Дисциплінарний статут прокуратури України від 6 листопада 1991 року.
6. Постанова Пленуму ВСУ від 1 листопада 1996 року "Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя".
7. Постанова Пленуму ВСУ від 6 листопада 1992 року "Про практику розгляду судами трудових спорів".

СТАТЕВІ ЗЛОЧИНИ ТА ІНШІ СЕКСУАЛЬНІ ЗЛОВЖИВАННЯ ЩОДО МАЛОЛІТНІХ І НЕПОВНОЛІТНІХ

*Христина Марич,
III курс, юридичний факультет.
Науковий керівник – Кучера А. В.,
доцент.*

Відповідно до Конвенції про права дитини 1989 року дитина внаслідок її фізичної і розумової незрілості потребує спеціальної охорони і піклування, включаючи і належний правовий захист.

Чи можемо ми ствердно сказати, що наші діти мають такий правовий захист? Беручи до уваги статистичні дані, напевно, що ні. Так, згідно статистики, від усіх злочинів, які розкрито і у справах про які постановлено вироки, потерпіло більше 7 тис. малолітніх і неповнолітніх осіб, причому найбільше від статевих злочинів.

Суспільна небезпека статевих злочинів і інших сексуальних зловживань полягає в тому, що крім фізичного насильства потерпілі зазнають, ще й психологічної травми, тобто негативно впливають як на фізичний (статевий), так і моральний розвиток дітей і підлітків. І навіть якщо фізичні ушкодження згодом загояться, то моральна шкода настільки глибока, що і з часом знову і знову виникають ці болісні спогади минулого. А головне, що у жертви насильства, розбещення повністю міняється відношення до оточуючого, до інших людей і самої себе, її переслідує почуття безсилля, сорому, страху, зневаги. А іноді це приводить і до самогубства.